

TRUMPA ISTORIJA

1922 m. spalio 15 d. Gimsta Luigi Giovanni Giussani Desio miestelyje (Milanas), Angelina Gelosa ir Beniamino Giussani šeimoje.

1928 m. Pradedama lankyti pradinę mokyklą.

1933 m. spalio 2 d. Įstoja į Šv. Petro Kankinio seminariją Seveso mieste.

1937 m. Persikelia į Venegono seminariją.

1939 m. Kartu su keliais draugais įkuria grupę pavadinimu „Studium Christi“.

1945 m. gegužės 26 d.: Kardinolo Ildefonso Schuster įšventinamas į kunigus. Gavęs teologijos mokslų diplomą, dėsto Seveso seminarijoje. Pradedama tarnauti parapijoje Milano pakraštyje, tačiau netrukus tarnystę nutraukia dėl sunkios plaučių ligos.

1946 m. Prasideda ilgas gydymosi periodas, trunkantis iki 1949-ųjų.

1950 m. Sustiprėjus sveikatai, tęsia dėstymą seminarijoje; šeštadieniais ir sekmadieniais tarnauja parapijoje Milano centre.

1951 m. Atsitiktinio susitikimo su keliais moksleiviais dėka gimsta troškimas imtis jaunimo ugdymo.

1954 m. Baigia teologijos doktorantūros mokslus, baigiamojo darbo tema „Reinhold Niebuhr supratimas apie krikščionišką žmogaus prasmę“. Pradedama dėstyti tikybą Berchet mokykloje Milane. Vėliau moko ir kitose Milano mokyklose.

1955 m. Paskiriamas būti „Besimokančio jaunimo“ (GS) asistentu vyskupijai.

1957 m. Įtraukia visus GS narius į Misiją savo miestuose, pasiūlytą Milano arkivyskupo Montini. Vadovaudamas GS, atnaujina ugdymo gaires. Įtraukia GS moksleivius į artimo meilę ugdančią veiklą, vadinamą „Karitatyva“ skurdžiam Milano rajone.

1958 m. Aplink jį susiburia pirmoji grupelė, kuri vėliau tampa „Suaugusiųjų grupe“ arba „Memores Domini“.

1960 m. Pirmą kartą nuvyksta į Braziliją, kur pirmieji GS moksleiviai išvyksta į misiją.

1964 m. Pradedama dėstyti Teologijos įvadą Švenčiausios Jėzaus Širdies universitete Milane.

1965 m. Kelis vasaros mėnesius praleidžia Jungtinėse Valstijose, norėdamas susipažinti su įvairiomis parapijų asociacijomis. Grįžęs palieka GS vadovo pareigas, organizacijoje pasirodo pirmieji krizės, kuri savo kulminaciją pasiekia 1968 m., požymiai.

1967 m. nustoja dėstyti Berchet mokykloje.

1968 m. Studentiškų susirėmimų mėnesiais padeda pamatus autentiškai judėjimo patirčiai atsigauti.

1969 m. pirmą kartą pasirodo pavadinimas Comunione e Liberazione (Bendrystė ir Išsilaisvinimas).

1971 m. padeda susikurti benediktinų vienuolynui Cascinazza mieste (Milanas). Lenkijoje susitinka su Krokuvos arkivyskupu Karol Wojtyła. Susitinka su šveicarų teologu Hans Urs von Balthasar, kurio dėka susipažįsta su Joseph Ratzinger.

1975 m. Užmezga draugystę su keliomis šeimomis iš Ispanijos, nuo jų prasideda CL judėjimas Ispanijoje. Kovo 23 d., Verbų sekmadienį, kartu su visu judėjimu dalyvauja piligriminėje kelionėje, kurią surengė Paulius VI Šv. Petro aikštėje, apeigoms pasibaigus, turi progą asmeniškai pasikalbėti su Popiežiumi.

1976 m. Dalyvauja CL atsakingųjų studentų susitikime, kuris žymi lemtingą posūkį judėjimo istorijoje.

1979 m. sausio 18 d. dalyvauja audiencijoje pas Joną Paulių II. Kovo 31 d. CL studentus lydi į pirmąją audienciją pas Joną Paulių II.

1981 m. Piacenza miesto vyskupas Manfredini pripažįsta „Memores Domini“.

1982 m. vasario 11 d.: Popiežiškoji pasauliečių taryba oficialiai pripažįsta Comunione e Liberazione Broliją, o kun. Giussani – jos prezidentu.

1983 m. Jono Pauliaus II paskelbiamas monsinjoru.

1984 m. Vadovauja CL piligriminei kelionei į Romą, audiencijos pas popiežių Joną Paulių II trisdešimtųjų judėjimo įkūrimo metinių proga.

1985 m. Aviloje dalyvauja susitikime su kultūrine asociacija „Nueva Tierra“, kurios vienas iš atsakingųjų yra kunigas Julián Carrón. Rugsėjis „Nueva Tierra“ prisijungia prie CL. Kartu su judėjimo kunigais dalyvauja audiencijoje pas Popiežių Joną Paulių II. Prisideda prie Šv. Karolio Boromėjaus kunigų misio-nierių Brolijos įkūrimo.

1986 m. Dalyvauja piligriminėje kelionėje į Šventąją žemę.

1987 m. Skaito pranešimą Lombardijos Krikščionių Demokratų partijos asamblėjoje Assago mieste (Milanas). Vyksta į Japoniją, kur susitinka su vienu iš japonų budizmo lyderių Shodo Habukawa. Dalyvauja Vyskupų Sinode kaip popiežiaus paskirtasis narys.

1988 m. Popiežiaus Sostas patvirtina „Memores Domini“ kaip „pasaulietinę privačią bažnytinę asociaciją“, o kun. Giussani – jos prezidentu.

1990 m. Pradedama globoti žmonių grupę, kuri vėliau tampa Šv. Juozapo Brolija.

1991 m. Dėl amžiaus apribojimo nustoja dėstyti Švenčiausios Jėzaus Širdies universitete.

1992 m. Vadovauja piligriminei kelionei į Lurdą dešimtųjų CL Brolijos metinių proga.

1993 m. Popiežiaus Sostas pripažįsta Gailestingųjų Dangun ėmimo seserų bendruomenę, prie kurios Giussani yra prisirišęs nuo

1958 m. „Rizzoli“ leidykla pradeda leisti jo vadovaujamą knygų ciklą „Krikščioniškos dvasios knygos“, kurį sudaro daugiau nei 80 knygų.

1995 m. pradedami spausdinti jo straipsniai pasaulietiškuose laikraščiuose, tokiuose kaip „il Giornale“, „la Repubblica“, „il Corriere della Sera“. Įteikiama tarptautinė Bassano del Grappa Katalikiškos Kultūros premija.

1997 m. Su Pergolesi „Stabat Mater“ pradeda muzikos diskų seriją „Spirito Gentil“, vadovaujama kun. Giussani ir išleista bendradarbiaujant su Deutsche Grammophon ir kitomis muzikos įrašų kompanijomis. Seriją sudaro 52 diskai. JT rūmuose Niujorke pristatomas angliškasis „Religinio jausmo“ leidimas.

1998 m. kovo 30 d.: Skaito pranešimą per Popiežiaus Jono Pauliaus II susitikimą su bažnytiniais judėjimais bei naujomis bendruomenėmis Šv. Petro aikštėje Romoje.

2002 m. vasario 11 d.: 20-ųjų popiežiškojo Bendrystės ir Išsilaisvinimo Brolijos pripažinimo metinių proga gauna ilgą asmeniškai pasirašytą laišką nuo Jono Pauliaus II.

2003 m. per Italijos karių, žuvusių Nasirijoje, laidotuves parašo vedamąjį pranešimą nacionalinės televizijos RAI žinių laidai.

2004 m. 50-tųjų judėjimo Comunione e Liberazione įkūrimo metinių proga nusiunčia paskutinį laišką Jonui Pauliui II. Gauna Madrido Arkivyskupo leidimą kunigui Julián Carrón persikelti į Milaną, kad prisidėtų vadovaujant judėjimui. Spalio mėnesį, piligriminės kelionės į Loreto miestą, skirtos CL 50-mečiui, proga parašo paskutinįjį savo laišką visam Judėjimui. Gruodžio pabaigoje sveikatos būklė labai pablogėja.

2005 m. vasario 22 d. miršta savo namuose Milane. Vasario 24 d.: laidotuvių mišias Milano Katedroje aukoja ir laidotuvių homiliją sako Tikėjimo doktrinos kongregacijos prefektas Joseph Ratzinger kaip asmeninis Jono Pauliaus II pasiuntinys. Giussani palaidojamas Milano Monumentale kapinėse, kur ilsisi žymiausi miesto žmonės.

2008 m. kapas perkeliamas į naują koplyčią tose pačiose kapinėse. Nuo to laiko kapas yra lankomas piligrimų iš Italijos ir viso pasaulio.

2012 m. vasario 22 d. Milano katedroje šv. Mišių, skirtų 7 metų kun. Giussani mirties metinėms paminėti, pabaigoje, kun. Julián Carrón, CL Brolijos prezidentas, paskelbia, kad pateiktas prašymas pradėti kun. Giussani Beatifikacijos ir Kanonizacijos bylą. Šį prašymą priima Milano arkivyskupas kardinolas Angelo Scola.

**Viskas man vyko
visiškai įprastai,
ir tik tie dalykai,
kurie įvykdavo, tuo metu,
kai jie vykdavo, sukeldavo
nuostabą,
nes Dievas juos kūrė
ir iš jų pynė istoriją,
kuri įvyko ir vyksta
priešais mano akis.**

Luigi Giussani